

ματος ήρέθισε τὴν φιλοτιμίαν μου. Διέκοψα τὰς μελέτας μου κατὰ πενθήμερον.

Ἐάν, εἶπον κατ' ἑμαυτόν, τυχαία εἰς τὰς καθομιλουμένας δὲν ἦναι οὔτε ἡ παραδοχὴ, οὔτε ἡ ἀποβολὴ λέξεων, μάλιστα τῶν χρειωδεστέρων, (καὶ δὴ τοιαύτη πρὸς ταῖς ἄλλαις ἢ ἐκφράζουσα τὸ ἄσμα), ἔπεται, ὅτι ἡ γενικὴ παρ' ἡμῖν τοῦ ῥήματος Ἄδω ἐκπτώσις, καὶ ἡ γενικὴ ὡσαύτως ἀντικατάστασις τοῦ Τραγουδῶ ἔχουσι τὸν λόγον αὐτῶν εἰς τινα μεταβολὴν ἠθῶν, ἐθίμων, φρονημάτων, συμβᾶσαν κατ' ἄγνωστον ἐποχὴν, μεταβολὴν, ἄρα, μεγάλην, ἣν ὀφείλομεν ἐπισταμένως νὰ διαζητήσωμεν εἴτε ἐν τῇ γραπτῇ ἱστορίᾳ, εἴτε ἐν τῇ ἀποθίκῃ τῶν προφορικῶν παραδόσεων, εἴτε ἀλλαχοῦ, ἵνα μὴ ἀγνεαλόγητος καὶ ἀναπολόγητος, ἴσως δὲ καὶ ἀνεπίδεκτος, ἀπομείνῃ μία τῶν στοιχειωδεστέρων λέξεων τῆς κοινῆς συνηθείας, ἐξ αἰῶνος, ἄλλως τε, ἐπικρατήσασα.

Ἄλλὰ καὶ ποῦ, προσέθηκα διαλογιζόμενος, ποῦ ὁ νεωτερισμὸς συνέβη; — Ἐν τῇ χώρᾳ τῆς Ποιήσεως. Συνέβη εἰς τοὺς κόλπους τῆς μητρὸς αὐτῆς, ἣτις ἀποθησαυρίζει ὅσους ἐν ἡμέραις νηπιότητος ἐξέπτωψε στεναγμοὺς τὸ γένος, ὅσους συνέλαβε κατ' ὕπνον ἐνείρους ἢ ἀμόρφωτος φαντασία του. Ἰτίς δὲ βεβαιοῖ, ὅτι τὸ καινοτόμημα δὲν προέρχεται ἐκ τινος οὐσιώδους, καὶ τρόπῳ τινα ὀργανικῆς ἀποσυνθέσεως τῆς Ποιήσεως; μήπως, ὑπὸ τὴν προφανῆ τῶν λέξεων μεταλλαγὴν, ἄλλη τις ὑποκρύπτεται μείζων καὶ δευσιτέρα τροπὴ πραγμάτων, ἄλλη τις ἠθικῶν στοιχείων μεταποίησις, τροπὴ ἐνδεχομένως ἀποδοτέα πρὸς τὴν Ἱστοριονομίαν τῆς ἑλληνικῆς ἐθνότητος;

Πλὴν τῆς γλωττολογικῆς ἀξίας, τὸ ζήτημα προσέλαβεν εἰς τὸν νοῦν μου, ὡς ἐκ τῆς ὑποψίας ταύτης, καὶ τινα βαρότητα φιλοσοφικὴν.

Τότε πλέον, ἀποφασίσας νὰ ζητήσω τὴν εὐλογωτέραν τοῦ προβλήματος λύσιν, συνῆλθον εἰς τὰς ἀναμνήσεις μου, ἀνεπόλησα ἐπιτροχάδην τὰς κυριωτέρας φάσεις τῆς πατρῴας ἱστο-

